

A nemzeti média tulajdonosának elvetélt igyekezete

Médiaháború

444hu/magyarip/politika
2014. szeptember 23.,

Az elmúlt hetek küzdelmeinek két nagy értelmezését lehet hallani a kormánypárt közeléből. Az egyik szerint **Orbán Viktor** általában elégette meg, hogy **Simicska Lajosnak** túl erős a befolyása az államigazgatásban, és ezért döntött úgy, hogy meggyengíti. A másik szerint **Orbán Viktor** a kormánypárti médiát akarja csak elvenni, ám mivel **Simicska Lajos** nem akarta átadni a miniszterelnök által kijelölt embereknek a sajtótermékeit (**Hír TV**, **Magyar Nemzet**, **Class FM**, **Metropol**, **Lánchíd Rádió**, **Heti Válasz**) ezért ő most minden fronton tűz alá került, és ott támadják, ahol a tudják: gazdasági érdekeinek tesznek keresztbe és kiszorítják az embereit a fontos helyekről.

Látványos volt az összecsapás a kormányzat és **Simicska** között a meglegegetett útépitőadó, a reklámadó vagy az agrártámogatások esetében, ezekre mind élesen reagált az általa ellenőrzött sajtó is, de a legfájóbb kormányzati intézkedések nem ezek, hanem **Simicska** fontos embereinek kiszorítása az államigazgatásból.

Eddigi veszteségek

Az új kormány nyári megalakulása-kor első lépésként a miniszterelnök elvette a fejlesztési minisztérium irányítását **Németh Lászlónétól**. Innen két nagyon fontos területet lehetett ellenőrizni: az energetikát és az út- és vasútépítéseket. Némethné a Miniszterelnökségre került államtitkárnak,

ahonnan postát és a „nemzeti pénzügyi szolgáltatásokat” ellenőrzi, utóbbi a gyakorlatban leginkább az állam-szerűtlen takarékszövetkezetekből összerakott új bank útjának egyengetését és a Magyar Fejlesztési Bank felügyeletét jelenti. Először úgy tűnt, hogy a paksi bővítés is nála maradhat, végül azonban ez már kikerült a hatásköréből.

A kormányváltáskor a fejlesztési minisztériumtól mennie kellett többek között **Kovács Pál** energetikai államtitkárnak, akihez Paks is tartozott, és aki az MVM-t vezető, a **Simicska-holdudvarhoz** sorolt **Baji Csaba** mellett dolgozott korábban. Mennie kellett az NFM-ből **Schváb Zoltánnak** is, aki a közlekedésért felelős helyettes államtitkár volt, és korábban a Közgepnél volt építési és tervezési igazgató.

Nagyon fontos változás volt, hogy mennie kellett a Miniszterelnökségről **Győri Tibornak**, aki lényegében minden törvényt átnézett, és az egyik legbefolyásosabb háttérembernek tartották az elmúlt ciklusban. A „jogi koordináció” mellett a Kehi is alá tartozott. Győrit **Simicska Lajos** vitte a Fideszbe még 1993-ban gazdasági igazgatónak, és a **Simicska-birodalom**-hoz tartozó Mahirt is sokáig vezette, egy ideig szomszédok is voltak **Simicska Lajossal**.

Az EU-s agrártámogatások pályázata (vagyis a nem automatikusan elosztott rész) átkerült nyáron a **Lázár János** vezette Miniszterelnökségre, **Kis Miklós** Zsolt irányítása alá.

Ami most Magyarországon lezajlik, abban nincs semmi különleges. A magyarországi kapitalizmus igyekszik felvenni az általános nyugati gyakorlatot, ahol nagyhatalmú vállalat-tulajdonosok döntéseihez igazodik az állam működése és a törvényhozás is. A média ugyancsak óriásvállalatok tulajdonában van, a kormány munkáját ellenőrzi, és csak akkor helyesli, ha követi az utasításokat. A tájékoztató ipar alakítja a közvéleményt, szavazáson a nép akarátát. A nép által megválasztott képviselők működési kereteit olyanok határozzák meg, akik nem választással, hanem vállalati intézmények szolgálatában tevékenykednek. A magyar nemzeti kormány igyekszik elhárítani ilyen kísérletet, és élni a demokratikus választáson kapott hatalommal a haza javára.

Korábban a földművelési tárcánál **Simicska Lajosnak** ezen a területen is voltak emberei.

Mennie kell a Közbeszerzési Hatóság éléről **Gajdos Róbertnek**, akit szintén a **Simicska-holdudvarhoz** soroltak.

Távozik **Dudik János** a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. vezérigazgatója és **Mázi Attila**, a Magyar Közút Nonprofit Zrt. vezetője is, ők a hazai út- és vasútépítések irányítói voltak. Mindkettejüket **Németh Lászlóné** nevezte ki, amikor miniszter lett 2012-ben.

Az államigazgatást ismerő nyilatkozóink szerint ezek a kiszorítások nem egyszerűen arról szólnak, hogy **Simicska Lajos** üzleti érdekeit képviselő személyek tűnnek el a hatalomból. E pozíciók értékét az is adja, hogy az egész piacra rálátást biztosítanak: lehet tudni, hogy mikor, hol, mi épül, ki milyen ajánlatra képes, ki kikkel és mennyiért dolgoztat. Ezek és a szabályok alakításának lehetősége együtt adják az igazi értéket e sok pozícióknak.

Szétváló erőter

444.hu/gazdaság

2014. szeptember 1.

Orbán Viktor miniszterelnök és **Simicska Lajos** milliárdos nagyvállalkozó évtizedeken át egymás legfontosabb szövetségesei voltak. **Simicskának** akkora hatalma volt a magyar gazdaságban, mint **Orbánnak** a politikában. Aztán nyáron a reklámadó bevezetésekor egyértelművé vált: **Simicska Lajos** és **Orbán Viktor** háborúznak egymással.

A csatájuk a magyar gazdasági élet átrendeződését hozhatja.

„Lajos egy olyan hálózatot épített ki, ami az állam szinte minden területére beszívargott. Mivel mindenhol ott ülték az emberei, nem lehetett keresztülvinni semmilyen politikai döntést az apparátuson a beleegyezése nélkül. Ez sokkal jobban korlátozta a miniszterelnök döntési szabadságát, mint Brüsszel, vagy a multik. Viktor igazi szabadságharca most folyik.” – Így foglalta össze F., a magyar gazdaság egyik befolyásos szereplője a **Simicska-Orbán** konfliktust.

Heteken át próbáltuk értelmezni a jelenséget, hogy mi folyik a bizánci udvarhoz hasonlatos, intrikákkal és titkokkal teli legmagasabb hatalmi szférában. Sokakkal beszélünk, rengeteg pletykát és következtetést hallottunk, ezek néha ellentmondásosak voltak, de a lényeg egyértelműnek tűnik: tényleg hatalmi harc dől.

Június 3-án mindenki felkapta a fejét

A háttérben addigra már javában zajlottak a meccsek, mire a nyilvánosság bármit észrevehetett a Magyarországot irányító emberek konfliktusából.

Egy politikailag és gazdaságilag is huszadrangú ügyben dördült el az első, mindenki számára hallható lövés, amikor június 3-án a Magyar Nemzet vezércikkében **Csermely Péter** főszerkesztő-helyettes azt írta le, hogy a reklámadóval „a kétharmad most valóban rá akar lépni a sajtószabadság torkára.”

Egy nappal előtte elképzelhetetlen lett volna, hogy **Simicska Lajos** újságjában ilyen nyíltan támadják a kormányt. Mindaddig a magyar sajtószabadságért csak a balliberális ellenzék, és Magyarország elleni nemzetközi összeesküvők „aggódtak.” El lehet képzelni, hogy milyen súlyos eseményeknek kell történniük a háttérben, hogy ilyen társaságba álljon be a kormánypárti lap.

És azóta is, újabb és újabb kritikus anyagok jelennek meg a Magyar Nemzetben, a Hír tévében. Sokak szerint az RTL Klub Híradójának új hangvétele sem független **Simicska Lajos** törekveitől.

Így néz ki az igazi háború

Az igazán fontos ütközeteket nem a Magyar Nemzet hasábjain vívják.

Minden megállt. A választás óta ebben az országban a kormány nem csinált semmit. És igen, ez **Orbán** és **Simicska** összeveszése miatt van – mondták egy nagy állami vállalatnál.

„Lajosnak ezerszer jobban fáj akár egy milliárdos nagyságrendű üzlet elvesztésénél az, hogy az embereit próbálják elvenni tőle. Felépített egy hálózatot, minden sarok az övé volt. Nem mészárolták le az embereit, csak megmondták nekik, hogy mától másnak dolgoznak. Az ő igazi vesztesége, ha bebukja a hálózatot. Azt nem építi vissza.” Ezzel a drogkereskedő hasonlóan próbálta éreztetni a harc egyik résztvevője a téteket.

Az bizonyosnak látszik: épül egy új gazdasági erőter **Orbán Viktor** körül, és ebből **Simicska Lajos** és csapatát kihagyják.

A fejlesztési tárca egyértelműen **Simicska** területe volt, ahogy az alá tartozó állami vállalatok is, közülük a legfontosabbként a paksi bővítést intéző MVM. Seszták kinevezése meglepetés volt azoknak is, akik azt hitték, hogy közel vannak a tűzhöz.

Seszták Miklós egyik első intézkedéseként megtiltotta, hogy miniszteri engedély nélkül szerződéseket kössenek az alá tartozó állami cégek. Teljes átvilágítást ígért, a régi szerződések átnézését, és leszámolást bizonyos érdekcsoportokkal. Egyértelmű volt, hogy az üzenet **Simicska Lajosnak** szólt: itt már nem te mozgatód a szálakat.

Ezzel párhuzamosan kivetették a reklámadót, ami a **Simicska** által ellenőrzött fideszes médianak is nehézségeket okoz. A kormány elé került egy törvénytervezet az útépitőkre visszamenőleg kivetendő különadóról, ami nagyon fájhat a Közgepnek. Bejelentették, hogy 1200 hektárnál nagyobb földbirtokokra ezután nem jár EU-s támogatás, ami **Simicska Lajos** mezőgazdasági vállalkozásainak is fájni fog. És előkerült a Nemzeti Kommunikációs Ügynökség megalakításának a terve, ami **Simicska** médiabirodalmát és hirdetési érdekeit veszélyeztetheti. A küzdelemnek, a **Simicskához** lojálisnak tartott emberekre helyezett nyomás mellett, ezek lettek a nyílt frontjai.

A viszály már korábban elkezdődött. A miniszterelnök azzal szembesült, hogy **Simicska Lajos** hatalma az övével vetekszik. Akik akarnak valamit az államtól, azok **Simicskával** és fő embereivel (**Nyerges Zsolttal**, **Fonyó Károllyal**) egyezkednek. Az államigazgatás számos területére beszívargott emberei nélkül nem lehet keresztülvinni a központi akaratot. Ezért **Orbán** úgy döntött, hogy egyértelművé teszi: övé a döntő szó, övé az igazi hatalom.

Az igazi nekibuzduláshoz azonban két dolog kellett még: hogy **Orbán** rájöjjön, hogy nem csak **Simicska Lajos** tud az országban pénzt csinálni, és kellett az áprilisi kétharmados győzelem is.

A politika adja az erőt

Kezdjük az utóbbival. Úgy hallottuk, hogy 2014. április 6-a éjszakáján nem örömmel pálinkáztak **Simicska Lajos**nál az emberek, hanem bánatukban. „Túl sok” – ez volt a vélemény.

Orbán nekibátorodik, támadni kezd, az irracionális vagy unortodox ötleteknek nem lesz határa, ami már a **Simicska-birodalom** gazdasági érde-

Energetikai helyzetkép Merkel és Putyin előtt

(Folytatás az 1. oldalról.)

A Vlagyivosztoktól Lisszabonig terjedő eurázsiai szabadkereskedelmi megállapodás kérdését az idén Davosban **Angela Merkel** is felvetette. Mint mondta: nemcsak az USA-val, hanem lehetőleg Oroszországgal is ilyen megállapodást kell kötni. Az orosz-német virágzó gazdasági együttműködés is ezt alapozta. Ehhez azonban békére van szükség, aminek feltétele a megállapodás létrehozása **Ukrajnában**, amiben **Merkel** személyes szerepet vállalt. Ezért nem európai érdek Oroszország szankciókkal való elszigetelése, ami Európának káros, az amerikaiaknak pedig előnyös. Ezért jelentős az **Orbán-Merkel** találkozó egyértelmű üzenete **Amerikának**: nem szállítanak fegyvereket **Ukrajná**-nak. Egyre többen (**Szlovákia**, **Görögország**) vannak, akik a szankciók ellen, az ukrainai béke mellett foglalnak állást. Egyértelmű, hogy ez a találkozó Magyarország stratégiai felértékelődését is elősegítette.

Hivatkozások:

- (1) Az Energiapolitika 2000 Társulat 2015. évi újrátüzetete. (A szakértői támogatás nemzeti érdekű fontossága miatt az Társulat újrátüzetetét alatt közöljük.)
- (2) Varsó energiaunióval hatástalanítaná a Gazprom monopóliumát. Napi Gazdaság, 2014. ápr. 28.
- (3) Gyúkeri Mercédesz, Brüsszel: Rezsicsökkentést remél Brüsszel is. Világgazdaság, 2015. feb. 5.
- (4) „Hazánkban járt tegnap **Angela Merkel** német kancellár”. Kossuth Rádió – Ütköző, 2015. február 3.

(5) Az erőműépítésről. Az Energiapolitika 2000 Társulat állásfoglalása. 2015. január 13.

(6) Üzletet is hozhatott **Angela Merkel**. Magyar Nemzet, 2015. feb. 4.

(7) A Slovenské Elektrárne 66 százalékos részvénypakettjének megvásárlására jók az esélyei az MVM-nek. profitline.hu – 2015. feb. 4.

(8) **Orbánnak** nem kellene nagy gázszerződést kötnie **Putyinnal**. 444.hu - 2015. feb. 5.

(9) A Török-Áramlattal is baj lehet. stop.hu - 2015. 01. 31. Budapest, 2015. február 6.

Az Energiapolitika 2000 Társulat 2015. évi újrátüzetete

Alapállás. Egyetlen esély nemzetünk életének megújítására, ha kis közösségként okosan alkalmazkodunk a természeti és a világpolitikai környezetünk általunk gyakorlatilag nem befolyásolható változásaihoz.

Energetikai filozófiánk. Tevékenységünkben a napi energetikai fejleményekre való reagálás mellett egyre nagyobb hangsúlyt kapott/kap az energiapolitika nemzetfilozófiai megközelítése. A fizikai törvények örökévaló, szakrális törvények. Minden energiaátalakítás visszafordíthatatlan, növeli az entrópiát, rombolja a környezetet, beavatkozást jelent a szakrális rendbe. Egész földünk alá van vetve a mulandóság törvényeinek, ami ellen csak az állandóan megújuló élet hat. Ez a kettősség vezet energetikai és társadalmi szemléletünket.

„**Klímavédelem**”. Ma a „klímapolitika” indokolatlanul szorosan kötődik az energiapolitikához, ezért arról le kell választani. Az éghajlatváltozásban az emberi tevékenység szerepe, az érdemi befolyásolás lehetősége tudományosan nem igazolt, ezen a téren manipuláció fenyeget. Saját erőforrásainkat csak az érdemi eredménnyel kecsegtető alkalmazkodási cél-kitűzésekre szabad fordítani.

Energiabiztonság. Az oroszországi primer energiahordozók behozatali függősége belátható időn belül számottevően nem csökkenthető. A „megújuló” energiákkal semmiképp, a hazai lignittel is csak részben. Az ellátásbiztonságot az EU-nak elsősorban az import primer-energia hordozók közös piacával kellene elősegíteni. Mivel ezt nem teszi, nekünk sokirányú – közte a keleti – nyitás keretében minden új szállítási és forráslehetőséget támogatni kell.

A Paks2 fejlesztés. Széles társadalmi támogatottságú, jó döntés volt, a magyar érdekű legnagyobb erőműfejlesztés megindítása. Az előkészítés tervszerűen halad, melyet politikailag az ellenzék egy része is támogat, nagyobb – „szétesett” – része geopolitikai nyomással a háttérben aktuálpolitikai hisztériakeltéssel foglalkozik.

Feladatunk: a következetes felvilágosító, ismeretterjesztő munka folytatása.

Mátra. A magyar villamosenergia-rendszer kapacitáshiányos, csak importtal biztosítható az ellátásbiztonság. Az importkockázat stratégiai kezelése során felértékelődik egyetlen jelentős hazai ásványvagyonunk a lignit.